

nu poți să uiți

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

lacrima sărată din care-am construit năvodul
să prindem cai înaripați în ieslele iubirii
steaua polară din fruntea lor
pe care ne-am culcat căușul palmei în zilele pandorei
să ne protejăm de flacăra infernului

demonii
înveșmântați în haine de import
să semene a îngeri
dar îngerii n-au pașapoarte false
nici cărți de identitate expirate
iubirea mea

argintii trădării
ce nu ne-au încântat ochii
nici sufletul
deși au fost botezați în limbi de circulație internațională
și-au primit viză schengen

cântecul șeherezadei
în nopțile cu lună plină și cuiabar în iatac
multiplicat în fiecare seară
de o mie și una ori
de cântecul lebedei albe

nu poți să uiți

nopțile care adapă armăsarii de smoală
ai fanteziilor
ielele dansând nebune sub jăraticul pielii
când gura ta coboară valea domoală a decolteului

pana rămasă neatinsă de timp
la două suspine distanță de fericirea supremă
gramofonul cu chansonete
din ungherul cel mai îndepărtat al universului

teama că te voi pierde după primul semn al exclamării
când pietrele vor deveni albe
precum cuvintele pe care n-am avut curajul să le rostim

nu le voi uita

p.s.

te rog să-mi deschizi pleoapa amintirii cu un sărut
atunci te voi recunoaște

ioan grigoraș & liliana trif